

SPOTKANIE 1: PRZYJDŹ!

Modlitwa na rozpoczęcie

Zapalenie świecy stojącej na środku sali lub stołu – wyznaczona osoba zapala świecę, podnosi ją do góry i mówi:

Światło Chrystusa.

Pozostali odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Wprowadzenie w krótką modlitwę spontaniczną prośby, przyzywającą Ducha Świętego, który będzie umacniał swoimi darami podczas spotkania i adoracji. Ważne, aby podkreślić uczestnikom, że w modlitwie tej już będziemy powierzać Bogu to, z czym pójdziemy potem na adorację. Modlitwę rozpoczyna prowadzący, każde wezwanie zakończone jest słowami:

Przyjdź, Duchu Święty.

Wezwanie to po każdej prośbie powtarzają wszyscy uczestnicy.

Śpiew: Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa

Wprowadzenie

Grupa siada w okręgu. Prowadzący pyta, z jakimi sytuacjami kojarzy się uczestnikom słowo: „Przyjdź!” Zapewne padną odpowiedzi, że jest to prośba lub rozkaz, uczestnicy przytoczą sytuacje, w których ktoś może tak powiedzieć, może odtworzą jakieś wydarzenie z minionego dnia, tygodnia, miesiąca. Prowadzący pyta, co może czuć osoba wypowiadająca słowo: „Przyjdź!”, a co osoba, która to słowo słyszy. Następnie pyta, co może sprawiać trudność w przychodzeniu gdzieś, w odpowiedzi na to wezwanie w postaci czynku. Czy jest coś, co sprawia, że przychodzenie jest przyjemne?

Prowadzący następnie mówi, że przyjście to podstawowy element modlitwy adoracji. Dlaczego? Adoracja wymaga fizycznej obecności: w domu przed krzyżem, w kościele. Prowadzący pyta, co może oznaczać przyjście na adorację w znaczeniu duchowym?

Spotkanie ze Słowem Bożym

Nowennę adoracyjną rozpoczynamy od zrozumienia wezwania Pana Jezusa: „Przyjdź!” Następuje rozdanie Pisma Świętego (uczestnicy mogą przynosić swoje). Prowadzący wskazuje uczestnikom cytat Mt 11,28. Po odnalezieniu fragmentu jedna osoba czyta na stojąco fragment ewangelii, po odczytaniu siada. Następuje chwila ciszy, w której uczestnicy jeszcze raz rozważają odczytany fragment:

„Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11,28).

Kto wypowiada te słowa? W jakiej one mogły paść sytuacji? Czym można być utrudzonym i obciążonym? Czym jest pokrzepienie? Czy można być pokrzepionym zarówno na ciele, jak i na duchu? Którego wymiaru bardziej dotyczą słowa Jezusa?

Czy Jezus wzywa do siebie tylko utrudzonych i obciążonych, czy też radosnych i szczęśliwych? Tu prowadzący nakierowuje refleksje uczestników ku myśli, że utrudzenie i obciążenie dotyka każdego człowieka, i że jest to sens wezwania Jezusa do naśladowania Go, o czym mówi w innym fragmencie ewangelii: „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladowuje»” (Mt 16,24). Każdy z nas jest obciążony i utrudzony dźwiganiem swojego krzyża – czyli trosk, zmartwień, trudów, cierpienia. Zapieranie się samego siebie to wyrzekanie się wygodnictwa, lenistwa, przyzwyczajień – na rzecz zapatrzenia się w Jezusa.

Jak te dwa fragmenty ewangelii się ze sobą łączą?

Kto wyrzeka się siebie, naśladowuje Jezusa, to choć jest mu ciężko, będzie pokrzepiony Jego siłą. To nie oznacza, że Jezus nam ten obciążający i utrudzający krzyż zabierze – oznacza to, że pomoże nam go nieść.

Odczytanie tekstu pt. *Ślady na piasku*:

We śnie szedłem brzegiem morza z Panem
ogłądając na ekranie nieba całą przeszłość mego życia.
Po każdym z minionych dni zostawały na piasku
dwa ślady mój i Pana.

Czasem jednak widziałem tylko jeden ślad
odciśnięty w najcięższych dniach mego życia.

I rzekłem:

“Panie postanowiłem iść zawsze z Tobą
przysięgłem być zawsze ze mną;
czemu zatem zostawiłeś mnie samego
wtedy, gdy mi było tak ciężko?”

Odrzekł Pan:

“Wiesz synu, że Cię kocham
i nigdy Cię nie opuściłem.
W te dni, gdy widziałeś jeden tylko ślad
ja niosłem Ciebie na moich ramionach.”¹

Z czym wiąże się przyjęcie słów Jezusa: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię?” Odpowiedź: z zawierzeniem i zaufaniem. Powołanie się na przykład bohatera opowiadki *Ślady na piasku*.

W rozważanym przez nas fragmencie ewangelii dalej Jezus mówi: „(...) uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych” (Mt 11,29). Co osiągniemy, kiedy przyjdziemy do Jezusa, oddając Mu troski i zmartwienia? Co oznacza w życiu cichość i pokora serca? Dlaczego według Jezusa one dają ukojenie duszy? Jak Jezus był cichy i pokorny?

Śpiew: O, Jezu cichy i pokorny

Czy tylko Pan Jezus mówi do nas: „Przyjdź!”? Co oznacza, kiedy my mówimy: „Przyjdź!” do Pana Jezusa?

Śpiew: Pan Jezus do serca Twojego chce wejść

Czas na osobistą refleksję, modlitwę. Wiemy już, czego chce od nas Jezus, kiedy mówi: „Przyjdź!” Spróbujmy teraz w chwili ciszy, rozważając fragment przewodni dzisiejszego spotkania i adoracji, przemyśleć te sprawy, z którymi do Niego idziemy, i te, do których chcemy, aby przyszedł i je przemieniał.

Chwila ciszy

Modlitwa na zakończenie

Prowadzący podsumowuje modlitwę słowami: wszystkie te sprawy, o których myśleliście, radości, smutki, „obciążenia” i „utrudzenia” zaniemiemy Panu Jezusowi na adorację. Będziemy tam z Nim o tym wszystkim rozmawiać – dziękować Mu, wielbić Go i prosić, aby nas „pokrzepił”. Wierzmy, że tak będzie, bo tak nam obiecał. Wierzmy też, że dokona się to jedynie wtedy, kiedy zaprosimy Go do naszego życia, do naszego dźwigania krzyża codzienności, zawierzmy Mu i zaufamy, że nam pomoże.

Chwała Ojcu...

Śpiew: Oto stoję u drzwi i kołaczę

Zgaszenie świecy:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

---

¹ Zob. <http://www.kleszcz.franciszkanie.pl/strona/ciekawe/slady.htm>, data dostępu: 10.02.2014r.

Niech pozostanie z nami na zawsze.

Przygotowanie do adoracji i wprowadzenie do znaku

Wyrazem naszej gotowości na spotkanie z Jezusem w odpowiedzi na Jego wezwanie: „Przyjdź!” będzie symboliczne zapalenie świecy. Przed ołtarzem, na którym będzie wystawiony Najświętszy Sakrament, będzie stać miednica z piaskiem, a obok będą leżeć w koszyku świeczki za zapalenia. Pierwszą świecę zapali kapłan po wystawieniu Najświętszego Sakramentu. Rozważania będą przeplatane śpiewem i ciszą – w tym czasie każdy z modlących się podczas adoracji będzie mógł podejść pod sam ołtarz, przed Najświętszy Sakrament, pomodlić się blisko Jezusa, ofiarować Mu swoje obciążenia i utrudzenia, i zapalić świeczkę na dowód zawierzenia i zaufania, i oddania Bogu swoich trosk. Nie jest to obowiązkowe – czynimy ten znak w wolności serca. Prowadzący rozdaje uczestnikom karteczki z cytatem Mt 11,28 do osobistej refleksji i modlitwy podczas adoracji oraz do zgłębiania tej tajemnicy w ciągu tygodnia – do kolejnego spotkania. Prowadzący rozdaje uczestnikom teksty rozważań adoracyjnych, ustala kolejność, następnie rozdaje teksty pieśni i uczy ich. Na adorację przychodzą też inni, spoza grupy odprawiającej nowennę. W poczuciu troski o jedność wspólnoty dzieci Bożych przed adoracją nastąpi komentarz wprowadzający w symbolikę znaku, następnie rozłożenie na ławkach kartek z cytatem Mt 11,28 oraz ze śpiewami.